Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 20ής Μαρτίου 2019*

«Κρατικές ενισχύσεις – Ενισχύσεις που χορήγησε η Ισπανία υπέρ ορισμένων επαγγελματικών ποδοσφαιρικών συλλόγων – Εγγύηση – Απόφαση κηρύσσουσα τις ενισχύσεις ασυμβίβαστες προς την εσωτερική αγορά – Πλεονέκτημα – Υποχρέωση αιτιολογήσεως»

Στην υπόθεση T-766/16,

Hércules Club de Fútbol, SAD, με έδρα το Αλικάντε (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τους S. Rating και Y. Martínez Mata, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

υποστηριζόμενη από το

Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο αρχικώς από τις A. Gavela Llopis και M. J. García-Valdecasas Dorrego, στη συνέχεια, από τη M. J. García-Valdecasas Dorrego,

παρεμβαίνον,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους G. Luengo, B. Stromsky και P. Němečková,

καθής,

με αντικείμενο προσφυγή στηριζόμενη στο άρθρο 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως (ΕΕ) 2017/365 της Επιτροπής, της 4ης Ιουλίου 2016, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.36387 (2013/C) (πρώην 2013/NN) (πρώην 2013/CP) που χορήγησε η Ισπανία στη Valencia Club de Fútbol, SAD, στην Hércules Club de Fútbol, SAD και στην Elche Club de Fútbol, SAD (ΕΕ 2017, L 55, σ. 12),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Kanninen (εισηγητή), πρόεδρο, J. Schwarcz και L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín, δικαστές,

γραμματέας: I. Dragan, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 14ης Σεπτεμβρίου 2018,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Η προσφεύγουσα εταιρία, Hércules Club de Fútbol, SAD, είναι επαγγελματικός ποδοσφαιρικός σύλλογος με έδρα το Αλικάντε, στην κοινότητα της Βαλένθια (Ισπανία).

2 Η Fundación Hércules de Alicante (στο εξής: Fundación Hércules) είναι οργάνωση μη κερδοσκοπικού σκοπού, ο καταστατικός σκοπός της οποίας συνδέεται με τις δραστηριότητες της προσφεύγουσας. Κατά το καταστατικό και τους εσωτερικούς κανονισμούς της Fundación Hércules, τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της προσφεύγουσας είναι νομίμως μέλη του διοικητικού οργάνου της Fundación Hércules.

3 Στις 26 Ιουλίου 2010 το Instituto Valenciano de Finanzas (στο εξής: IVF), χρηματοπιστωτικό ίδρυμα της Generalitat Valenciana (κυβέρνησης της Αυτόνομης Περιφέρειας της Βαλένθια, Ισπανία), παρέσχε στη Fundación Hércules εγγύηση για τραπεζικό δάνειο 18 εκατομμυρίων ευρώ χορηγηθέν από την Caja de Ahorros del Mediterráneo (στο εξής: CAM), προς απόκτηση ορισμένων μετοχών που είχαν εκδοθεί από την προσφεύγουσα στο πλαίσιο αυξήσεως κεφαλαίου την οποία είχε αποφασίσει η τελευταία. Κατόπιν της αυξήσεως κεφαλαίου, η Fundación Hércules κατείχε το 81,96 % των μετοχών της προσφεύγουσας.

4 Η εγγύηση κάλυπτε το 100 % του κεφαλαίου του δανείου, πλέον τόκων και εξόδων που συνδέονταν με την αποτελούσα το αντικείμενο της εγγύησης συναλλαγή. Ως αντιπαροχή, η Fundación Hércules έπρεπε να καταβάλλει στο IVF ετήσια προμήθεια εγγυήσεως ανερχόμενη σε 1 %. Περαιτέρω, ως αντεγγύηση, το IVF έλαβε ως ενέχυρο μετοχές της προσφεύγουσας που είχε αποκτήσει η Fundación Hércules. Προσωρινά, μέχρι την ενεχύραση των μετοχών, προβλεπόταν ότι η ιδιοκτήτρια του σταδίου José Rico Pérez, η εταιρία Aligestión Integral SA (στο εξής: Aligestión), θα παράσχει εγγύηση στο IVF και ότι θα ενεχυραστούν οι μετοχές της προσφεύγουσας που κατείχε η Aligestión. Η διάρκεια του υποκείμενου δανείου ήταν πενταετής. Το επιτόκιο του δανείου αυτού ήταν σταθερό, ανερχόμενο σε 4 % κατά τη διάρκεια των 36 πρώτων μηνών και ίσο προς το Euribor ενός έτους προσαυξημένο κατά ένα περιθώριο 2 % κατά τη διάρκεια των 24 ακολούθων μηνών. Επιπλέον, προβλεπόταν προμήθεια δέσμευσης κεφαλαίου της τάξεως του 0,5 %. Η αποπληρωμή του εγγυημένου δανείου (κεφάλαιο και τόκοι) επρόκειτο να πραγματοποιηθεί μέσω της πωλήσεως των μετοχών της προσφεύγουσας που είχε αποκτήσει η Fundación Hércules.

5 Μετά τη χορήγηση της κρατικής εγγύησης από το IVF, το υποκείμενο δάνειο δεν αποπληρώθηκε από τη Fundacion Hercules. Ως αποτέλεσμα, στις 24 Ιανουαρίου 2012 το IVF, προκειμένου να εκπληρώσει τη νομική υποχρέωσή του ως εγγυητής, κατέβαλε ποσό 18,4 εκατομμυρίων ευρώ στην CAM, υποκαθιστάμενο στη θέση της τελευταίας ως πιστωτής του εν λόγω δανείου, και, ακολούθως, κινήθηκε δικαστικώς κατά της Fundación Hercules προς ανάκτηση του προαναφερόμενου ποσού.

6 Πληροφορηθείσα την ύπαρξη εικαζόμενων κρατικών ενισχύσεων οι οποίες χορηγήθηκαν από την κυβέρνηση της Αυτόνομης Περιφέρειας της Βαλένθια με τη μορφή εγγυήσεων τραπεζικών δανείων υπέρ της Valencia Club de Fútbol, SAD, της προσφεύγουσας και της Elche Club de Fútbol, SAD, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κάλεσε στις 8 Απριλίου 2013 το Βασίλειο της Ισπανίας να διατυπώσει παρατηρήσεις επί των πληροφοριών αυτών. Το τελευταίο της απάντησε στις 27 Μαΐου και στις 3 Ιουνίου 2013.

7 Με έγγραφο της 18ης Δεκεμβρίου 2013, η Επιτροπή κοινοποίησε στο Βασίλειο της Ισπανίας την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Με έγγραφο της 10ης Φεβρουαρίου 2014, η Ισπανία υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί της αποφάσεως για την κίνηση σχετικής διαδικασίας.

8 Κατά τη διάρκεια της επίσημης διαδικασίας έρευνας, υποβλήθηκαν στην Επιτροπή παρατηρήσεις και πληροφοριακά στοιχεία εκ μέρους του Βασιλείου της Ισπανίας, του IVF, της Liga Nacional de Fútbol Profesional, του Valencia Club de Fútbol και της Fundación Valencia Club de Fútbol.

9 Με την απόφαση (ΕΕ) 2017/365, της 4ης Ιουλίου 2016, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.36387 (2013/C) (πρώην 2013/NN) (πρώην 2013/CP) που χορήγησε η Ισπανία στη Valencia Club de Fútbol, SAD, στην Hércules Club de Fútbol, SAD και στην Elche Club de Fútbol, SAD (ΕΕ 2017, L 55, σ. 12, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), η Επιτροπή έκρινε μεταξύ άλλων ότι η κρατική εγγύηση που παρέσχε το IVF στις 26 Ιουλίου 2010 προς κάλυψη τραπεζικού δανείου χορηγηθέντος στη Fundación Hércules με σκοπό την εγγραφή για αγορά μετοχών της προσφεύγουσας, στο πλαίσιο αυξήσεως κεφαλαίου την οποία είχε αποφασίσει η τελευταία (στο εξής: επίμαχο μέτρο), συνιστούσε παράνομη και ασυμβίβαστη προς την εσωτερική αγορά ενίσχυση, ύψους 6 143 000 ευρώ (άρθρο 1 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Συνεπώς, η Επιτροπή διέταξε το Βασίλειο της Ισπανίας να ανακτήσει την εν λόγω ενίσχυση από την προσφεύγουσα (άρθρο 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως), η δε ανάκτηση έπρεπε να είναι «άμεση και πραγματική» (άρθρο 3 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

10 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, πρώτον, η Επιτροπή έκρινε ότι το επίμαχο μέτρο της χορηγηθείσας από το IVF εγγυήσεως είχε χρηματοδοτηθεί με κρατικούς πόρους και έπρεπε να καταλογιστεί στο Βασίλειο της Ισπανίας. Δεύτερον, δικαιούχος της ενισχύσεως ήταν η προσφεύγουσα και όχι η Fundación Hércules, που ενήργησε ως χρηματοδοτικό όχημα, λαμβανομένου υπόψη ειδικότερα του σκοπού του μέτρου, ο οποίος ήταν να διευκολυνθεί η χρηματοδότηση της αυξήσεως κεφαλαίου της προσφεύγουσας. Ωστόσο, η οικονομική κατάσταση της προσφεύγουσας κατά τον χρόνο χορηγήσεως της επίμαχης εγγυήσεως ήταν αυτή μιας προβληματικής επιχειρήσεως κατά την έννοια της παραγράφου 10, στοιχείο α', καθώς και της παραγράφου 11 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων (ΕΕ 2004, C 244, σ. 2, στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση). Υπό το πρίσμα των κριτηρίων που καθορίζονται στην ανακοίνωση της Επιτροπής για την εφαρμογή των άρθρων [107] και [108 ΣΛΕΕ] στις κρατικές ενισχύσεις με τη μορφή εγγυήσεων (ΕΕ 2008, C 155, σ. 10, στο εξής: ανακοίνωση σχετικά με τις εγγυήσεις), και λαμβανομένης υπόψη της οικονομικής καταστάσεως της προσφεύγουσας καθώς και των όρων της κρατικής εγγυήσεως που της είχε χορηγηθεί, η Επιτροπή συνήγαγε την ύπαρξη αδικαιολόγητου πλεονεκτήματος, που μπορούσε να νοθεύσει, ή που απείλησε να νοθεύσει, τον ανταγωνισμό και να επηρεάσει τις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών. Εξάλλου, η Επιτροπή προσδιόρισε ποσοτικώς, με την προσβαλλόμενη απόφαση, το στοιχείο ενισχύσεως που φέρεται ότι χορηγήθηκε στην προσφεύγουσα στηριζόμενη στο επιτόκιο αναφοράς που λαμβάνεται υπόψη σύμφωνα με την ανακοίνωσή της σχετικά με την αναθεώρηση της μεθόδου καθορισμού των επιτοκίων αναφοράς και προεξόφλησης (ΕΕ 2008, C 14, σ. 6), καθόσον δεν υπήρχε δυνατότητα ουσιαστικής σύγκρισης με παρεμφερείς συναλλαγές στην αγορά. Στο πλαίσιο του ποσοτικού προσδιορισμού της επίμαχης ενισχύσεως, η Επιτροπή θεώρησε ότι η αξία των μετοχών της προσφεύγουσας που είχαν δοθεί ως ενέχυρο στο IVF, ως αντεγγύηση, ήταν σχεδόν μηδενική. Τέλος, η Επιτροπή θεώρησε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι η επίμαχη ενίσχυση δεν ήταν σύμφωνη προς την εσωτερική αγορά, ειδικότερα υπό το πρίσμα των αρχών και των προϋποθέσεων που διατυπώνονται στις κατευθυντήριες γραμμές για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

11 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 7 Νοεμβρίου 2016 η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή, ζητεί δε από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

– να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

12 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου αυθημερόν, η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση ασφαλιστικών μέτρων αποσκοπούσα στην αναστολή εκτελέσεως του άρθρου 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως καθόσον με αυτό διατάσσεται η ανάκτηση της ενισχύσεως.

13 Η Επιτροπή κατέθεσε το υπόμνημα αντικρούσεως στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 20 Ιανουαρίου 2017 και ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

14 Η προσφεύγουσα κατέθεσε το υπόμνημα απαντήσεως στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 7 Μαρτίου 2017.

15 Με απόφαση της 29ης Μαρτίου 2017, ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου επέτρεψε στο Βασίλειο της Ισπανίας να παρέμβει υπέρ της προσφεύγουσας.

16 Η Επιτροπή κατέθεσε το υπόμνημα ανταπαντήσεως στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 19 Απριλίου 2017.

17 Το Βασίλειο της Ισπανίας κατέθεσε το υπόμνημα παρεμβάσεως στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 19 Ιουνίου 2017.

18 Το Βασίλειο της Ισπανίας ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να δεχθεί την προσφυγή και να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

– να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

19 Η Επιτροπή κατέθεσε τις παρατηρήσεις της επί του υπομνήματος παρεμβάσεως στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 27 Ιουλίου 2017.

20 Με έγγραφο της 17ης Αυγούστου 2017, η προσφεύγουσα δήλωσε ότι επιθυμεί να αγορεύσει κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

21 Με διάταξη της 22ας Μαρτίου 2018, Hércules Club de Fútbol κατά Επιτροπής (T-766/16 R, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:170), ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου απέρριψε την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων και επιφυλάχθηκε ως προς τα δικαστικά έξοδα.

22 Με έγγραφα της Γραμματείας του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2018, το Γενικό Δικαστήριο έθεσε εγγράφως ερωτήσεις στο σύνολο των διαδίκων, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 89 του Κανονισμού Διαδικασίας του.

23 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 14ης Σεπτεμβρίου 2018.

24 Με διάταξη της 22ας Νοεμβρίου 2018, Hércules Club de Fútbol κατά Επιτροπής [C-334/18 P(R), EU:C:2018:952], ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων του Δικαστηρίου αναίρεσε τη διάταξη της 22ας Μαρτίου 2018, Hércules Club de Fútbol κατά Επιτροπής (T-766/16 R, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:170), και ανέπεμψε την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Στις 28 Νοεμβρίου 2018, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου εξέδωσε διάταξη βάσει του άρθρου 157, παράγραφος 2,

του Κανονισμού Διαδικασίας, με την οποία διέταξε την αναστολή της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον αυτή αφορά την προσφεύγουσα, μέχρι την ημερομηνία εκδόσεως της διατάξεως που περατώνει τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων.

Σκεπτικό

Επί του αιτήματος να ληφθεί μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας

25 Με το δικόγραφο της προσφυγής η προσφεύγουσα ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο να λάβει μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας, προκειμένου να μελετήσει ορισμένα στοιχεία του φακέλου της διοικητικής διαδικασίας που οδήγησε στην έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

26 Κατά την προσφεύγουσα, η πρόσβαση στο σύνολο των απευθυνόμενων προς την Επιτροπή ανακοινώσεων των ισπανικών εθνικών και περιφερειακών διοικητικών αρχών κατά τη διάρκεια του διοικητικού σταδίου –στον βαθμό που δεν αφορούν ειδικά το Valencia Club de Fútbol ή το Elche Club de Fútbol– είναι αναγκαία για να έχει τη δυνατότητα να ασκήσει πλήρως τα δικαιώματα άμυνάς της και για να αρθεί η δυσμενής μεταχείριση που ισχυρίζεται ότι υπέστη εκ μέρους των εν λόγω αρχών. Εξάλλου από το περιεχόμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως απορρέει, κατά την άποψή της, ότι αυτή στηρίζεται σε ανακριβή στοιχεία των ισπανικών αρχών, ή σε εσφαλμένη ερμηνεία των στοιχείων αυτών, πράγμα το οποίο επιρρωννύει τον εύλογο χαρακτήρα του αιτήματός της. Η αποδοχή του αιτήματος αυτού προς λήψη μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας είναι το μόνο μέσο με το οποίο η προσφεύγουσα μπορεί να συμπληρώσει τους λόγους ακυρώσεως και τα επιχειρήματά της στο κατάλληλο χρονικό σημείο της διαδικασίας, δεδομένου ότι αναγκάστηκε να ασκήσει την παρούσα προσφυγή ακυρώσεως και να υποβάλει αίτηση αναστολής εκτελέσεως χωρίς να δύναται να έχει πρόσβαση στα διατυπωθέντα κατά τη διάρκεια του διοικητικού σταδίου επιχειρήματα των ισπανικών αρχών.

27 Κατά το άρθρο 88, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας μπορούν να διαταχθούν σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας είτε αυτεπαγγέλτως είτε κατόπιν αιτήσεως κύριου διαδίκου. Τα μέτρα αυτά αποβλέπουν, κατά το άρθρο 89 του εν λόγω Κανονισμού, στην υπό τους καλύτερους όρους προετοιμασία των υποθέσεων, διεξαγωγή των διαδικασιών και επίλυση των διαφορών. Μπορούν ειδικότερα να συνίστανται σε αίτημα προς διάδικο να προσκομίσει οποιοδήποτε στοιχείο σχετικό με την υπόθεση (άρθρο 89, παράγραφος 3, στοιχείο δ', του Κανονισμού Διαδικασίας).

28 Πρέπει επίσης να υπομνησθεί ότι εναπόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να εκτιμήσει τον πρόσφορο χαρακτήρα των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που ζητούνται από τους κυρίους διαδίκους (πρβλ. απόφαση της 6ης Ιουλίου 1999, Séché κατά Επιτροπής, T-112/96 και T-115/96, EU:T:1999:134, σκέψη 284).

29 Για να δοθεί η δυνατότητα στο Γενικό Δικαστήριο να προσδιορίσει αν είναι χρήσιμο για την ομαλή εξέλιξη της διαδικασίας να ζητήσει την προσκόμιση ορισμένων εγγράφων, ο διάδικος που υποβάλλει σχετικό αίτημα οφείλει να εξατομικεύσει τα ζητούμενα έγγραφα και να παράσχει τουλάχιστον στο Γενικό Δικαστήριο κάποια ελάχιστα στοιχεία πιστοποιούντα τη χρησιμότητα των εγγράφων αυτών για τις ανάγκες της δίκης (απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 1998, Baustahlgewebe κατά Επιτροπής, C-185/95 P, EU:C:1998:608, σκέψη 93· βλ., επίσης, απόφαση της 16ης Οκτωβρίου 2013, TF1 κατά Επιτροπής, T-275/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:535, σκέψη 117 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα πρέπει ιδίως να παράσχει συγκεκριμένες και κρίσιμες ενδείξεις ικανές να εξηγήσουν με ποιο τρόπο τα έγγραφα αυτά μπορούσαν να έχουν σημασία για την επίλυση της διαφοράς (πρβλ. απόφαση της 20ής Ιουλίου 2016, Οικονομόπουλος κατά Επιτροπής, T-483/13, EU:T:2016:421, σκέψη 253).

30 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα περιορίζεται στη διατύπωση γενικών παρατηρήσεων σχετικά με το ότι έπρεπε να συναχθεί από τα προβαλλόμενα σφάλματα της προσβαλλομένης αποφάσεως η ύπαρξη σφαλμάτων στις παρατηρήσεις των δημόσιων αρχών κατά τη διάρκεια του διοικητικού σταδίου, ή τουλάχιστον εσφαλμένη ερμηνεία αυτών. Ενεργώντας με τον τρόπο αυτόν, η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει γιατί τα ζητούμενα έγγραφα έχουν σημασία για την επίλυση της διαφοράς.

31 Η ως άνω λύση επιβάλλεται για τον επιπρόσθετο λόγο ότι αυτό επιτάσσει η οικονομία της προσβαλλομένης αποφάσεως και η διαδικασία που οδήγησε στην έκδοσή της. Αφενός, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ήδη, από τις αιτιολογικές σκέψεις 36 έως 45, το περιεχόμενο των παρατηρήσεων του Βασιλείου της Ισπανίας, του IVF και της κυβερνήσεως της Αυτόνομης Περιφέρειας της Βαλένθια, των οποίων η προσκόμιση ζητείται από την προσφεύγουσα. Αφετέρου, στο πλαίσιο της διαδικασίας ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων, οι ενδιαφερόμενοι, με εξαίρεση το υπεύθυνο για τη χορήγηση της ενισχύσεως κράτος μέλος, δεν έχουν το δικαίωμα να λάβουν γνώση των εγγράφων του τηρούμενου από την Επιτροπή διοικητικού φακέλου (απόφαση της 29ης Ιουνίου 2010, Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, σκέψη 58).

32 Επιπλέον, ελλείψει αποδείξεως σχετικά με το ότι η λήψη του ζητούμενου μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας είναι σημαντική για την επίλυση της διαφοράς, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να προβάλλει ότι προσεβλήθησαν τα δικαιώματα άμυνάς της λόγω του ότι δεν είχε πρόσβαση στα ως άνω έγγραφα (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2014, van der Aat κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-304/13 P, EU:T:2014:1055, σκέψη 61).

33 Τέλος, το ότι η κυβέρνηση της Αυτόνομης Περιφέρειας της Βαλένθια αρνήθηκε να διαβιβάσει τα εν λόγω έγγραφα στην προσφεύγουσα ενώ, όπως διατείνεται η τελευταία, αυτά είχαν τεθεί σε γνώσει του Valencia Club de Fútbol δεν ασκεί επιρροή για την εκτίμηση του υπό κρίση αιτήματος προς λήψη μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας. Πράγματι, η προβαλλόμενη δυσμενής διάκριση δεν αναιρεί το γεγονός ότι η προσκόμιση των επίμαχων εγγράφων δεν έχει σημασία για την επίλυση της διαφοράς.

34 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί το αίτημα λήψεως μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας.

Επί της ουσίας

35 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως· και με τους τρεις αυτούς λόγους προβάλλεται παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, και, συγκεκριμένα, με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή προσδιόρισε εσφαλμένα την ύπαρξη πλεονεκτήματος που απορρέει από το επίμαχο μέτρο, με τον δεύτερο, που προβάλλεται επικουρικώς, υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή διαπίστωσε εσφαλμένα ότι το ως άνω μέτρο νόθευε τον ανταγωνισμό και επηρέαζε τις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών και, με τον τρίτο, που επίσης προβάλλεται επικουρικώς, υποστηρίζεται ότι υπήρξε σφάλμα κατά την εκτίμηση του ποσού της χορηγηθείσας ενισχύσεως.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται σφάλμα κατά τον προσδιορισμό του πλεονεκτήματος

36 Η προσφεύγουσα, υποστηριζόμενη από το Βασίλειο της Ισπανίας, υποδιαιρεί τον πρώτο λόγο ακυρώσεως σε δύο σκέλη, που πρέπει να εξεταστούν διαδοχικά.

– Επί του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με τον εσφαλμένο χαρακτηρισμό της προσφεύγουσας ως προβληματικής επιχειρήσεως

37 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν ήταν προβληματική επιχείρηση κατά την ημερομηνία χορηγήσεως της επίμαχης εγγυήσεως. Καταρχάς, τα κριτήρια που εκτίθενται στην παράγραφο 10, στοιχείο α′, των κατευθυντήριων γραμμών για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση δεν έχουν εφαρμογή στην ποδοσφαιρική αγορά. Κατ' αυτήν, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων της ποδοσφαιρικής αγοράς, εφαρμοστέα είναι μόνον η μέθοδος την οποία χρησιμοποιούν η Ένωση Ευρωπαϊκών Ποδοσφαιρικών Ομοσπονδιών (UEFA) και η Liga Nacional de Fútbol Profesional και η οποία συνίσταται σε σύγκριση των λογαριασμών ενός συλλόγου με τον μέσο όρο εκείνων των άλλων συλλόγων που μετέχουν σε αγώνες στο ίδιο κράτος μέλος. Η προσφεύγουσα όμως βρισκόταν σε καλύτερη κατάσταση από τον μέσο όρο των συλλόγων της πρώτης κατηγορίας και της δεύτερης κατηγορίας Α του πρωταθλήματος ποδοσφαίρου στην Ισπανία και, επιπλέον, σε κατάσταση συγκρίσιμη προς εκείνη του συνόλου του ευρωπαϊκού ποδοσφαίρου.

38 Επιπλέον, κατά την ημερομηνία χορηγήσεως της επίμαχης εγγυήσεως, δεν αποτελούσαν, κατά την προσφεύγουσα, κρίσιμες χρηματοοικονομικές ενδείξεις ούτε η εκκρεμής οφειλή ούτε η αναλογία χρέους προς ίδια κεφάλαια, λαμβανομένων υπόψη της δανειοληπτικής ικανότητας των συλλόγων, που εξακολουθεί μέχρι σήμερα να είναι ανεξάρτητη από τον οικονομικό ορθολογισμό που ισχύει στους περισσότερους άλλους τομείς, καθώς και των εισφορών κεφαλαίων στους συλλόγους, προερχόμενων από τους μετόχους ή τρίτους, για τις οποίες δεν προβλεπόταν ανώτατο όριο πριν από την έναρξη ισχύος των κανόνων σχετικά με το χρηματοοικονομικό «fair-play». Τέλος, η Επιτροπή όφειλε επίσης, προβαίνοντας σε οικονομική αξιολόγηση της προσφεύγουσας, να λάβει υπόψη το γεγονός ότι η τελευταία, κατά την ημερομηνία χορηγήσεως της επίμαχης εγγυήσεως, είχε εξασφαλίσει την άνοδό της την επόμενη περίοδο στην πρώτη κατηγορία του ισπανικού πρωταθλήματος ποδοσφαίρου. Το Βασίλειο της Ισπανίας προσθέτει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει έλλειψη αιτιολογίας, καθόσον η Επιτροπή δεν απάντησε στα επιχειρήματα που αναπτύχθηκαν κατά τη διάρκεια του διοικητικού σταδίου σχετικά με την ιδιαιτερότητα του οικονομικού μοντέλου των ποδοσφαιρικών συλλόγων.

39 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

40 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, στον ειδικό τομέα των κρατικών ενισχύσεων, η Επιτροπή δεσμεύεται από το ρυθμιστικό πλαίσιο που θεσπίζει και τις ανακοινώσεις που εκδίδει, στο μέτρο που δεν παρεκκλίνουν από τους κανόνες της Συνθήκης και τυγχάνουν αποδοχής από τα κράτη μέλη. Ειδικότερα, τα σχετικά κείμενα δεν μπορούν να ερμηνεύονται κατά τρόπο περιορίζοντα το περιεχόμενο των άρθρων 107 ΣΛΕΕ και 108 ΣΛΕΕ ή αντίθετο προς τους σκοπούς που επιδιώκουν τα εν λόγω άρθρα (απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2008, Γερμανία κ.λπ. κατά Kronofrance, C-75/05 P και C-80/05 P, EU:C:2008:482, σκέψεις 61 και 65).

41 Εν προκειμένω, στην αιτιολογική σκέψη 78 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή στηρίζεται στην παράγραφο 10, στοιχείο α′, και στην παράγραφο 11 των κατευθυντήριων γραμμών για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση για να χαρακτηρίσει την προσφεύγουσα προβληματική επιχείρηση κατά την ημερομηνία εγκρίσεως της επίμαχης εγγυήσεως.

42 Όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 71 και 85 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ο ως άνω χαρακτηρισμός ήταν κρίσιμος, κατά την Επιτροπή, αφενός, προκειμένου να προσδιοριστεί η τιμή της αγοράς σε σχέση με την οποία έπρεπε να συγκριθεί η προμήθεια που αφορούσε την επίμαχη εγγύηση και, αφετέρου, για να εξεταστεί αν πληρούνταν οι προϋποθέσεις περί αποκλεισμού της υπάρξεως ενισχύσεως (σημείο 3.2 της ανακοινώσεως σχετικά με τις εγγυήσεις), όπως διατεινόταν το Βασίλειο της Ισπανίας.

43 Τα κριτήρια που εκτίθενται στην παράγραφο 10, στοιχείο α', και στην παράγραφο 11 των κατευθυντήριων γραμμών για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση αποτελούν συγκεκριμένη έκφραση της γενικής εκτιμήσεως που εκτίθεται στην παράγραφο 9 των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών, κατά την οποία «μία επιχείρηση είναι προβληματική [...] εφόσον δεν είναι ικανή, με δικούς της οικονομικούς πόρους ή με τους πόρους που είναι ικανή να εξασφαλίσει από τους ιδιοκτήτες/μέτοχους της και τους πιστωτές της, να ανακόψει τη ζημιογόνο πορεία της, η οποία, χωρίς εξωτερική παρέμβαση από το κράτος, θα την οδηγήσει προς μία σχεδόν βέβαιη οικονομική εξαφάνιση βραχυπρόθεσμα ή μεσοπρόθεσμα».

44 Με την επιχειρηματολογία της η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι, υπό κανονικές συνθήκες, η εφαρμογή των ως άνω παραγράφων των κατευθυντήριων γραμμών για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση θα έπρεπε να οδηγήσει στον χαρακτηρισμό της ως προβληματικής επιχειρήσεως. Αντιθέτως, η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη δυνατότητα εφαρμογής των εν λόγω κριτηρίων σε έναν τομέα, συγκεκριμένα στον τομέα του ποδοσφαίρου, που χαρακτηρίζεται, κατ' ουσίαν, από μεγαλύτερη ικανότητα των επιχειρήσεων να αντλήσουν κεφάλαια και να δανειστούν, ανεξάρτητα από την οικονομική τους κατάσταση, καθώς και από μια μεγαλύτερη αβεβαιότητα όσον αφορά τα έσοδα και τα στοιχεία ενεργητικού τους, που συνδέονται ουσιαστικά με τις αθλητικές τους επιδόσεις.

45 Η ως άνω επιχειρηματολογία πρέπει να απορριφθεί, για τους ακόλουθους λόγους.

46 Πρώτον, ο κίνδυνος διακυμάνσεως των εισοδημάτων και της αξίας των στοιχείων ενεργητικού, που υπογραμμίζει η προσφεύγουσα, είναι μια κατάσταση την οποία αντιμετωπίζουν επίσης, και δη τακτικά, οι επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται σε άλλες αγορές πέραν αυτής του επαγγελματικού ποδοσφαίρου.

47 Δεύτερον, η επίδειξη, σε μεμονωμένες περιπτώσεις, συμπεριφοράς που δεν υπακούει στη λογική της αγοράς, όπως είναι οι δράσεις των χορηγών, δεν αρκεί για να αναιρέσει την οικονομική φύση της επίμαχης εν προκειμένω δραστηριότητας, η οποία έχει ήδη γίνει δεκτή όσον αφορά το ποδόσφαιρο που παίζουν οι επαγγελματικοί σύλλογοι (πρβλ. απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2005, Piau κατά Επιτροπής, T-193/02, EU:T:2005:22, σκέψη 69), ούτε το πλαίσιο αναφοράς που συνιστά ο ιδιώτης επιχειρηματίας στην οικονομία της αγοράς για τις ανάγκες εξετάσεως της υπάρξεως πλεονεκτήματος. Όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, η ύπαρξη του επίμαχου μέτρου συνιστά, επιπλέον, ένδειξη ότι οι ως άνω επενδυτικές συμπεριφορές που δεν υπακούουν στη λογική της αγοράς στον τομέα του ποδοσφαίρου, έστω και αν υποτεθεί ότι έχουν αποδειχθεί, δεν απάλλαξαν την προσφεύγουσα από την ανάγκη να προσφύγει σε κρατική εγγύηση προκειμένου να προβεί σε αύξηση κεφαλαίου.

48 Τρίτον, η έννοια της προβληματικής επιχείρησης, όπως αυτή ορίζεται στην παράγραφο 9 των κατευθυντήριων γραμμών για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση, είναι αντικειμενική έννοια που πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικώς υπό το πρίσμα συγκεκριμένων ενδείξεων της χρηματοοικονομικής καταστάσεως της οικείας επιχειρήσεως (απόφαση της 6ης Απριλίου 2017, Regione autonoma della Sardegna κατά Επιτροπής, T-219/14, EU:T:2017:266, σκέψη 184). Η προσφεύγουσα, όμως, στηρίζεται κατ' ουσίαν σε γενικά επιχειρήματα περί της ικανότητας των ποδοσφαιρικών συλλόγων να αντλούν κεφάλαια και να δανείζονται, τα οποία, ως τέτοια, δεν μπορούν να ανατρέψουν τη διαπίστωση στην οποία κατέληξε η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση βάσει των ατομικών οικονομικών στοιχείων της προσφεύγουσας.

49 Τέταρτον, καθόσον η προσφεύγουσα στηρίζεται σε σύγκριση της οικονομικής καταστάσεώς της με τον μέσο όρο της καταστάσεως των λοιπών ποδοσφαιρικών συλλόγων, ισπανικών, καταρχάς, και ευρωπαϊκών, στη συνέχεια, πρέπει να σημειωθεί ότι ούτε η σύγκριση αυτή είναι σύμφωνη προς τις αρχές, που υπενθυμίστηκαν στη σκέψη 48 ανωτέρω, στις οποίες ερείδεται η έννοια της προβληματικής επιχειρήσεως κατά τις κατευθυντήριες γραμμές για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση. Πράγματι, η ως άνω συγκριτική μέθοδος δεν στηρίζεται, κατά κύριο λόγο, στην

ατομική κατάσταση της προσφεύγουσας και θα είχε ως αποτέλεσμα, αν ακολουθείτο, να διαφεύγουν τον έλεγχο των κρατικών ενισχύσεων μέτρα λαμβανόμενα σε τομείς που χαρακτηρίζονται από ύφεση, είναι ζημιογόνοι ή έχουν χαμηλή αποδοτικότητα.

50 Συναφώς, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή, παραλείποντας να χρησιμοποιήσει την ως άνω συγκριτική μέθοδο, παρέβη τις παραγράφους 97 επ. της ανακοίνωσής της σχετικά με την έννοια της κρατικής ενίσχυσης όπως αναφέρεται στο άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ (ΕΕ 2016, C 262, σ. 1). Πράγματι, η επίμαχη στην εν λόγω ανακοίνωση συγκριτική αξιολόγηση αφορά την οικεία συναλλαγή, η οποία αξιολογείται σε σχέση με μια συναλλαγή αναφοράς, και όχι την οικονομική κατάσταση του δικαιούχου.

51 Τέλος, όσον αφορά την περίσταση, την οποία προβάλλει εξάλλου η προσφεύγουσα, ότι η ίδια είχε εξασφαλίσει, κατά την ημερομηνία χορηγήσεως της επίμαχης εγγυήσεως, την άνοδό της την επόμενη περίοδο στην πρώτη κατηγορία του ισπανικού πρωταθλήματος ποδοσφαίρου, η περίσταση αυτή αποτελούσε μια αβέβαιη προοπτική εξελίξεως σε οικονομικό επίπεδο η οποία, εν πάση περιπτώσει, δεν ήταν, αφ' εαυτής, ικανή να κλονίσει το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε η Επιτροπή βάσει της διαπιστώσεως των αρνητικών ιδίων κεφαλαίων και των αυξανόμενων ζημιών της προσφεύγουσας.

52 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει επομένως να απορριφθεί.

53 Το ίδιο ισχύει όσον αφορά την προβαλλόμενη περαιτέρω από το Βασίλειο της Ισπανίας έλλειψη αιτιολογίας. Αφενός, όπως υπενθυμίστηκε στις σκέψεις 41 έως 43 ανωτέρω, η Επιτροπή εξέθεσε τα κριτήρια υπό το πρίσμα των οποίων εκτίμησε αν η προσφεύγουσα ήταν προβληματική επιχείρηση, επεξηγώντας λεπτομερώς, με την αιτιολογική σκέψη 78 της προσβαλλομένης αποφάσεως, την εφαρμογή τους στην υπό κρίση υπόθεση. Αφετέρου, κατά πάγια νομολογία, η Επιτροπή δεν υποχρεούται να λαμβάνει θέση επί όλων των επιχειρημάτων που προβάλλουν ενώπιόν της οι ενδιαφερόμενοι, αλλά αρκεί να εκθέτει τα πραγματικά περιστατικά και τις νομικές εκτιμήσεις που έχουν αποφασιστική σημασία για την οικονομία της αποφάσεως (βλ. απόφαση της 30ής Απριλίου 2014, Hagenmeyer και Hahn κατά Επιτροπής, T-17/12, EU:T:2014:234, σκέψη 173 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Όπως όμως προκύπτει από την εξέταση από το Γενικό Δικαστήριο του υπό κρίση σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η Επιτροπή ορθώς και, επομένως, στηριζόμενη στα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά και νομικά στοιχεία, κατέληξε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, στο συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα ήταν προβληματική επιχείρηση κατά τον χρόνο χορηγήσεως της επίμαχης εγγυήσεως.

– Επί του δευτέρου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με εσφαλμένη εκτίμηση των προσφερθεισών αντεγγυήσεων

54 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι με την προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τη φύση και το περιεχόμενο των αντεγγυήσεων που δόθηκαν στο IVF έναντι της επίμαχης εγγυήσεως. Ειδικότερα, η αντεγγύηση που προσέφερε η Aligestión, που ήταν ο κύριος μέτοχος της προσφεύγουσας, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως προσωρινή εγγύηση αλλά ως εγγύηση εις ολόκληρον, που δέσμευε την Aligestión για όσο διάστημα η κυβέρνηση της Αυτόνομης Περιφέρειας της Βαλένθια, εποπτεύουσα αρχή της Fundación Hércules και έμμεσος δικαιούχος της εις ολόκληρον εγγυήσεως μέσω του IVF, δεν είχε εγκρίνει την ενεχύραση των μετοχών της προσφεύγουσας που είχε αποκτήσει η Fundación Hércules.

55 Ωστόσο, αφενός, η Aligestión ήταν μια φερέγγυα επιχείρηση, με σημαντική ακίνητη περιουσία, και ειδικότερα δικαιούχος ενός ποσοστού των ακαθάριστων εσόδων της προσφεύγουσας, που επρόκειτο να αυξηθούν λόγω της ανόδου του συλλόγου στην πρώτη κατηγορία του ισπανικού πρωταθλήματος ποδοσφαίρου. Αφετέρου, η εξουσία της εγκρίσεως της ενεχυράσεως των μετοχών της προσφεύγουσας παρείχε στην πράξη στην κυβέρνηση της Αυτόνομης Περιφέρειας της Βαλένθια τη δυνατότητα να

εξαρτήσει τη λήξη της φερόμενης ως προσωρινής εγγυήσεως εκ μέρους της Aligestión από την προηγούμενη αναδιάρθρωση εκ μέρους της Aligestión της οφειλής της προσφεύγουσας, κατά τρόπον ώστε να βεβαιωθεί η κυβέρνηση της Αυτόνομης Περιφέρειας της Βαλένθια για την αξία των μετοχών που ενεχυράσθησαν με τον τρόπο αυτόν.

56 Η χορηγηθείσα από το IVF εγγύηση δόθηκε, επομένως, κατά τα υποστηριζόμενα από την προσφεύγουσα, υπό όρους αγοράς. Συναφώς, ελάχιστη σημασία έχει, κατά την προσφεύγουσα, το γεγονός ότι δεν πληρούνταν το κριτήριο του ανωτάτου ορίου του 80 % του υποκείμενου δανείου που έθετε η ανακοίνωση σχετικά με τις εγγυήσεις, καθόσον η Επιτροπή δεν μπορούσε να απαλλαγεί, για τον λόγο αυτόν και μόνον, από την υποχρέωση να εξετάσει αν η επίμαχη εγγύηση ήταν σύμφωνη με τους όρους της αγοράς, στο πλαίσιο ενός τομέα, ήτοι του τομέα του αθλητισμού, που αποτελεί το αντικείμενο ειδικής προστασίας δυνάμει του άρθρου 165 ΣΛΕΕ. Στο στάδιο του υπομνήματος απαντήσεως, η προσφεύγουσα προσκόμισε μια δικαστική απόφαση που τείνει να επιβεβαιώσει ότι το IVF προσεπικάλεσε την Aligestión ως εις ολόκληρον εγγυήτρια, εμμένει δε στη θέση αυτή μέχρι σήμερα.

57 Η Επιτροπή αντιτείνει ότι ο εκ μέρους της προσφεύγουσας χαρακτηρισμός της εις ολόκληρον εγγυήσεως εκ μέρους της Aligestión, πέραν του γεγονότος ότι διαψεύδεται από τους ίδιους τους όρους της εγγυήσεως και τη σχετική επιβεβαίωση από τις ισπανικές αρχές κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, δύσκολα συμβιβάζεται εξάλλου με την επιλογή του IVF να ασκήσει αγωγή κατά της Fundación Hércules και όχι της Aligestión, κατόπιν της αποπληρωμής, από το IVF, του χορηγηθέντος από την CAM δανείου. Επιπλέον, η Επιτροπή σημειώνει ότι, αν η Aligestión ήταν όντως σε θέση να εγγυηθεί άμεσα το δάνειο, όπως διατείνεται η προσφεύγουσα, τότε η παροχή της εγγυήσεως από το IVF δεν θα είχε νόημα. Εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή φρονεί ότι το γεγονός ότι η εις ολόκληρον εγγύηση της Aligestión δεν ήταν τελικά «προσωρινή» προκύπτει από στοιχεία που είναι μεταγενέστερα του μέτρου χορηγήσεως της εγγυήσεως και που, κατά συνέπεια, δεν ασκούν επιρροή για τον προσδιορισμό της υπάρξεως πλεονεκτήματος.

58 Κατ’ αρχάς, και πριν εξεταστεί η εσφαλμένη, όπως προβάλλεται, εκτίμηση στην οποία προέβη η Επιτροπή, με την προσβαλλόμενη απόφαση, σχετικά με την αντεγγύηση που προσέφερε η Aligestión, πρέπει να σημειωθεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιλαμβάνει καμία εξέταση των συνεπειών της εν λόγω αντεγγυήσεως για τον προσδιορισμό της υπάρξεως πλεονεκτήματος.

59 Κατά πάγια όμως νομολογία, η έλλειψη ή η ανεπάρκεια αιτιολογίας αποτελεί παράβαση ουσιώδους τύπου, κατά την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, και συνιστά λόγο ακυρώσεως δημοσίας τάξεως τον οποίο ο δικαστής της Ένωσης μπορεί, και μάλιστα πρέπει, να λαμβάνει υπόψη αυτεπαγγέλτως (βλ. απόφαση της 2ας Δεκεμβρίου 2009, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας κ.λπ., C-89/08 P, EU:C:2009:742, σκέψη 34 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

60 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, το Γενικό Δικαστήριο υποχρεούται να αποφανθεί επί της υπάρξεως ενδεχόμενης παραβάσεως της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως και να ακούσει προς τούτο την άποψη των διαδίκων, όπως έπραξε στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας της 13ης Ιουλίου 2018 και, στη συνέχεια, επ’ ευκαιρία της επ’ ακροατηρίου συζητήσεως της 14ης Σεπτεμβρίου 2018.

61 Υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, το περιεχόμενο της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως εξαρτάται από τη φύση της οικείας πράξεως και από το πλαίσιο εντός του οποίου αυτή εκδόθηκε. Από την αιτιολογία πρέπει να προκύπτει με σαφήνεια και χωρίς αμφισημία η συλλογιστική του θεσμικού οργάνου, ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους μεν ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους για τους οποίους ελήφθη το μέτρο προκειμένου να μπορούν να προασπίσουν τα δικαιώματά τους και να διακριβώσουν αν η απόφαση είναι βάσιμη ή όχι, στον δε δικαστή της Ένωσης να μπορεί να ασκήσει τον εκ μέρους του έλεγχο νομιμότητας. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να παραθέτει εξαντλητικά όλα τα κρίσιμα πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία πράξεως πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 296 ΣΛΕΕ πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα όχι μόνον το γράμμα της, αλλά

και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται καθώς και το σύνολο των κανόνων δικαίου που διέπουν τον σχετικό τομέα (βλ. απόφαση της 18ης Ιανουαρίου 2012, Djebel – SGPS κατά Επιτροπής, T-422/07, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:11, σκέψη 52 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

62 Εν προκειμένω, η προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρει μία μόνο φορά την αντεγγύηση εκ μέρους της Aligestión, στο πλαίσιο της περιγραφής του εν λόγω μέτρου, χωρίς να επανέλθει σε αυτή στη συνέχεια. Οι περιλαμβανόμενες στην προσβαλλόμενη απόφαση αναπτύξεις σχετικά με τον προσδιορισμό της υπάρξεως ενισχύσεως και τον ποσοτικό προσδιορισμό της ουδόλως αναφέρονται, συνεπώς, στην ως άνω αντεγγύηση. Ειδικότερα, από την αιτιολογική σκέψη 93 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι, προκειμένου να εκτιμηθεί, υπό το πρίσμα των όρων της αγοράς, το ύψος της προμήθειας εγγυήσεως που το IVF απαίτησε να του καταβληθεί στο πλαίσιο του επίμαχου μέτρου, η προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρει μία μόνο ασφάλεια, το ενέχυρο υπέρ του IVF των μετοχών της προσφεύγουσας που απέκτησε η Fundación Hércules, χωρίς να κάνει νύξη για άλλη ασφάλεια και, ειδικότερα, για την αντεγγύηση εκ μέρους της Aligestión.

63 Απαντώντας σε έγγραφη ερώτηση που της έθεσε το Γενικό Δικαστήριο, η Επιτροπή διατείνεται ωστόσο ότι από την αναφορά στον «προσωρινό» χαρακτήρα της επίμαχης αντεγγυήσεως, καθώς και από την παράθεση, στην αιτιολογική σκέψη 10 της προσβαλλομένης αποφάσεως, των συνεπειών της μη πληρωμής εκ μέρους της Fundación Hércules, που ήταν η εκ μέρους του IVF επιλογή να υποκατασταθεί στη θέση του δανειστή της Fundación Hércules και να στραφεί κατ' αυτής, πρέπει να συναχθεί ότι η αντεγγύηση εκ μέρους της Aligestión δεν ήταν «ουσιαστική» και, επομένως, δεν χρειαζόταν να εξεταστεί περαιτέρω.

64 Κατά το εν λόγω θεσμικό όργανο, η ως άνω έλλειψη «ουσιαστικού» χαρακτήρα επιβεβαιώνεται από τις παρατηρήσεις του Βασιλείου της Ισπανίας κατά τη διάρκεια του διοικητικού σταδίου, όπου σημειώθηκε ότι «το IVF έλαβε αντεγγυήσεις για τις εν λόγω εγγυήσεις, και συγκεκριμένα ασφάλειες επί των μετοχών που απέκτησαν τα Fundaciones με τα εγγυημένα δάνεια» (αιτιολογική σκέψη 38 της προσβαλλομένης αποφάσεως), καθώς και από τους όρους της αντεγγυήσεως εκ μέρους της Aligestión, από τους οποίους προκύπτει, κατά την Επιτροπή, ότι η αντεγγύηση χορηγήθηκε για περιορισμένο χρονικό διάστημα και θα έπαυε μόλις θα επληρούντο ορισμένες προϋποθέσεις, πράγμα το οποίο επρόκειτο να συμβεί, σύμφωνα με τις πληροφορίες της Επιτροπής, συντόμως.

65 Ως εκ τούτου, με την επιχειρηματολογία της η Επιτροπή υποστηρίζει, κατά βάση, ότι το συμπέρασμα ότι η εκ μέρους της Aligestión αντεγγύηση δεν είχε σημασία προκειμένου να διαγνωστεί η ύπαρξη πλεονεκτήματος προκύπτει επαρκώς από την προσβαλλόμενη απόφαση και δικαιολογεί το γεγονός ότι η εν λόγω απόφαση δεν περιλαμβάνει ειδική ανάπτυξη επ' αυτού.

66 Συναφώς, πρέπει καταρχάς να σημειωθεί ότι δεν προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση ότι, όπως προβάλλει η Επιτροπή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, οι προϋποθέσεις για τη λήξη της δεσμεύσεως της Aligestión από την εις ολόκληρον εγγύηση επρόκειτο να πληρωθούν συντόμως.

67 Περαιτέρω, η περιλαμβανόμενη στην αιτιολογική σκέψη 10 της προσβαλλομένης αποφάσεως μνεία του γεγονότος ότι το IVF επέστρεψε το ποσό του δανείου που είχε συνάψει η Fundación Hércules και υποκαταστάθηκε στη συνέχεια στη θέση της δανείστριας τράπεζας στρεφόμενο δικαστικώς κατά της ως άνω Fundación Hércules δεν παρέχει κάποια πληροφορία σχετικά με τις ενδεχομένως ενεργοποιηθείσες από το IVF ασφάλειες και, εν πάση περιπτώσει, ουδόλως παρέχει τη δυνατότητα να συναχθεί ότι η Επιτροπή θεωρούσε, κατά το πέρας της διοικητικής διαδικασίας, ότι η αντεγγύηση εκ μέρους της Aligestión στερείτο ουσιαστικού χαρακτήρα.

68 Τέλος, ούτε η περίληψη των παρατηρήσεων του Βασιλείου της Ισπανίας που περιλαμβάνεται στην αιτιολογική σκέψη 38 της προσβαλλομένης αποφάσεως μπορεί να παράσχει πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με την εκ μέρους της Επιτροπής εκτίμηση της σημασίας που έχει η προσφερθείσα από την Aligestión αντεγγύηση για τον εντοπισμό πιθανού πλεονεκτήματος (πρβλ. απόφαση της 24ης Ιανουαρίου 2013, Frucona Košice κατά Επιτροπής, C-73/11 P, EU:C:2013:32, σκέψη 84).

Επιπλέον, πρέπει να σημειωθεί ότι, ενώ το γαλλικό κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως, το οποίο ειδικά μνημονεύει η Επιτροπή, αφήνει να εννοηθεί ότι το Βασίλειο της Ισπανίας αναφέρεται αποκλειστικά στην ασφάλεια που είχε συσταθεί με τη μορφή ενεχύρασης των μετοχών της προσφεύγουσας και στις αντίστοιχες ασφάλειες που είχαν συσταθεί στο πλαίσιο των άλλων μέτρων τα οποία αφορούσε η προσβαλλόμενη απόφαση, το ισπανικό κείμενο της αποφάσεως αυτής, μόνο αυθεντικό, μπορεί να ερμηνευθεί, αντιθέτως, υπό την έννοια ότι το Βασίλειο της Ισπανίας λαμβάνει υπόψη την ύπαρξη άλλων ασφαλειών.

69 Επομένως, η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως, όσον αφορά την αντεγγύηση εκ μέρους της Aligestión, περιορίζεται στη διαπίστωση του προσωρινού της χαρακτήρα, μέχρι την ενεχύραση των μετοχών της προσφεύγουσας από τη Fundación Hércules. Δεν εκθέτει περαιτέρω αν η περίσταση αυτή δικαιολογεί, αφ' εαυτής, να μην ληφθεί υπόψη η εν λόγω αντεγγύηση προς διαπίστωση της υπάρξεως ενισχύσεως, καθώς και του ύψους αυτής. Παραλείπει a fortiori να εξηγήσει γιατί ενδεχομένως συμβαίνει αυτό.

70 Όπως όμως προκύπτει από το σημείο 3.2, στοιχείο δ', και το σημείο 4.2 της ανακοινώσεως σχετικά με τις εγγυήσεις, οι ασφάλειες που δίδονται στο πλαίσιο παροχής εγγυήσεως ή συνάψεως του υποκειμένου δανείου συνιστούν κρίσιμο στοιχείο προς εκτίμηση της υπάρξεως ενισχύσεως και του ύψους της. Συνεπώς, η αντεγγύηση εκ μέρους της Aligestión αποτελεί, κατ' αρχήν, κρίσιμο παράγοντα. Εξάλλου, κανένα στοιχείο της ως άνω ανακοινώσεως δεν δικαιολογεί να μη ληφθεί υπόψη, ως μη ασκούσα επιρροή, μια ασφάλεια με το αιτιολογικό ότι αυτή έχει «προσωρινό» μόνο χαρακτήρα.

71 Επομένως, λαμβανομένων υπόψη των νομικών κανόνων που διέπουν τον σχετικό τομέα, εν προκειμένω του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και της ανακοινώσεως σχετικά με τις εγγυήσεις, οι ενδιαφερόμενοι, αφενός, και ο δικαστής, αφετέρου, μπορούσαν να αναμένουν ότι στην προσβαλλόμενη απόφαση θα παρατίθεται η συλλογιστική της Επιτροπής όσον αφορά τις συνέπειες της αντεγγυήσεως εκ μέρους της Aligestión για τη διαπίστωση της υπάρξεως ενισχύσεως, καθώς και, ενδεχομένως, για το ύψος της.

72 Επιπλέον, πρόκειται για στοιχείο της αιτιολογίας έχον ουσιώδη σημασία στο πλαίσιο της προσβαλλομένης αποφάσεως, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι η απόφαση αυτή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η μόνη εξετασθείσα ασφάλεια είχε «σχεδόν μηδενική» αξία (αιτιολογική σκέψη 93 της προσβαλλομένης αποφάσεως), τούτο μάλιστα ενώ το επίπεδο των ασφαλειών υπέρ του IVF είναι ακόμη πιο καθοριστικό στοιχείο δεδομένης της αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας της υπό εξέταση επιχειρήσεως, εν προκειμένω της προσφεύγουσας, ως χαμηλής (κατηγορία CCC, βλ. αιτιολογική σκέψη 83 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

73 Εξάλλου, σημειώνεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αναφέρει πότε έπρεπε να παραδοθούν οι μετοχές της προσφεύγουσας από τη Fundación Hércules ως ενέχυρο στο IVF, αναφέρει όμως ότι το εν λόγω γεγονός ήταν αυτό που θα απάλλασσε την Aligestión από τις υποχρεώσεις της στο πλαίσιο της «προσωρινής» υπέρ του IVF αντεγγυήσεως. Επομένως, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιλαμβάνει ενδείξεις από τις οποίες να μπορεί να συναχθεί η διάρκεια της ως άνω «προσωρινής» αντεγγυήσεως και, κατά συνέπεια, η πιθανότητα να ισχύει ή να μην ισχύει αυτή σε περίπτωση που θα χρειαζόταν να ενεργοποιηθεί η παρασχεθείσα από το IVF εγγύηση.

74 Ως εκ τούτου, δεν προκύπτει ούτε ρητώς (βλ. σκέψη 67 ανωτέρω) ούτε σιωπηρώς από την προσβαλλόμενη απόφαση ότι η αντεγγύηση εκ μέρους της Aligestión ήταν βραχείας διάρκειας. Ακόμη και αν υποτεθεί, όπως φαίνεται να υποστηρίζει η Επιτροπή, ότι η ένδειξη της διάρκειας της αντεγγυήσεως εκ μέρους της Aligestión μπορεί να συνιστά ένα στοιχείο στο πλαίσιο της όλης αλληλουχίας της υποθέσεως ικανό να περιορίσει το εύρος της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως που υπέχει το θεσμικό αυτό όργανο, επιβάλλεται πάντως η διαπίστωση ότι η εν λόγω ένδειξη δεν περιλαμβάνεται στην προσβαλλόμενη απόφαση.

75 Επομένως, η Επιτροπή όφειλε να εξηγήσει, με την προσβαλλόμενη απόφαση, τον τρόπο με τον οποίο έλαβε υπόψη, ενδεχομένως, την ως άνω αντεγγύηση.

76 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει έλλειψη αιτιολογίας.

77 Λαμβανομένης υπόψη της εν λόγω ελλείψεως αιτιολογίας, το Γενικό Δικαστήριο δεν είναι σε θέση να αποφανθεί επί του βασίμου των επιχειρημάτων που προβάλλει η προσφεύγουσα στο πλαίσιο του δευτέρου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως.

78 Επομένως, χωρίς να απαιτείται να εξεταστεί η υπόλοιπη προσφυγή, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, καθόσον αφορά την προσφεύγουσα, λόγω ελλείψεως αιτιολογίας.

Επί των δικαστικών εξόδων

79 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το αίτημα της προσφεύγουσας.

80 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη και τα θεσμικά όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Κατά συνέπεια, το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση (ΕΕ) 2017/365 της Επιτροπής, της 4ης Ιουλίου 2016, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.36387 (2013/C) (πρώην 2013/NN) (πρώην 2013/CP) που χορήγησε η Ισπανία στη Valencia Club de Fútbol, SAD, στην Hércules Club de Fútbol, SAD και στην Elche Club de Fútbol, SAD, καθόσον αφορά την Hércules Club de Fútbol, SAD.

2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και εκείνα της Hércules Club de Fútbol.

3) Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Kanninen Schwarcz Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 20 Μαρτίου 2019.

(υπογραφές)